

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2004 / 01001 - 25	Doknr.:
Mottatt: 01 JUL 2004	LP/sj
Saksbeh.: AGL	Ark.: 514
Kopi:	Avskr.:

DET KONGELIGE LANDBRUKSDEPARTEMENT
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Deres referanse
20040 1001-/agl

Vår referanse
2004/3190/520 KIA

Vår dato
29.06.2004

Uttalelse til høring Samordning og revisjon av erstatningsforskrifter

Vi viser til utsendt brev av 06.05.04 med forslag til nytt erstatningsregelverk for pålegg etter Matloven om nedslakting av husdyr, erstatning for farlige planteskadegjørere, erstatning for klimabetingende skader i plante- og honningproduksjon og katastrofetap i husdyrhold. Siktemålet er å samle alle erstatningsordningene med tanke på ei forenkling, bedre samordning av saksbehandling og utmåling av erstatning.

Generelt

Etter vår mening er dette målet bare delvis nådd. Riktignok er ordningene blitt færre, men som vanlig ved slike sammenslåinger fører dette til at den enkelte forskrift blir lengre og ikke alltid like oversiktlig. Fordelen ligger i en bedre samordning, noe vi mener SLF også i stor grad har lyktes med i dette tilfelle.

Rett til erstatning. Søknad

Grunnlag for erstatning er ulik ved erstatning av husdyr som blir vedtatt avlivet av Mattilsynet, og planteprodusenter som får skade av farlige planteskadegjørere. Husdyrholderne har rett til erstatning, mens plantedyrkerne må søke om erstatning. Etter vårt skjønn bør disse ha de samme rettigheter, dvs. at de begge bør ha rett til erstatning. Dette må da synliggjøres i loven.

Fylkesmannen sin rolle

Vi ser det som naturlig at Fylkesmannen får tildelt de oppgaver angitt i erstatningsforskriftene med tanke på å få en bedre oversikt samt bedre og raskere saksbehandling/utbetaling. På samme tid vil dette føre til økt arbeidsforbruk. I dette vil det også ligge en ikke ubetydelig innsats i form av reising. Dette bør kompenseres og synliggjøres ved tildeling av budsjett.

Tjenesteproduksjoner

Som kjent er det kommet inn nye produksjoner i landbruket, som ikke er synlige i form av produsert vare. Eksempel på dette er bortleie av bifolk til pollinering av frukt- og bærhager, bruk av husdyr til stell og rydding av landskap og opplevelsesturisme på gårder. Dette tas det etter vår mening ikke hensyn til i de nye erstatningsforskriftene, noe det bør ut fra den satsingen vi nå er vitne til f.eks. innen Landbruk Pluss.

Standardsatser. Erstatningsutbetaling

Vi er av den formening at bruk av standardsatser er et skritt i riktig retning ved at man da i stor grad vil unngå lensmannskjønn. Det vil lette saksbehandlingen og føre til raskere utbetaling, noe som er svært viktig i slike saker.

I den sammenheng vil vi få påpeke at erstatningsutbetaling etter faktiske utgifter vil kunne gi produsenten betydelige økonomiske problemer med forskuttering. Derfor bør det åpnes opp for at en del av erstatningen kan betales ut som forskudd.

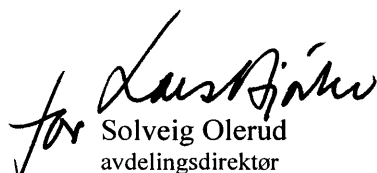
Egenandel. Minsteutbetaling

I de ulike forskriftene og innen samme forskrift er det benyttet ulike grenser for minsteutbetaling. For å unngå forvirring omkring dette, bør det etter vårt skjønn innføres en felles grense for minsteutbetaling.

Det bør dessuten gå klart fram i forskriftsteksten at egenandel ikke skal trekkes fra beregnet erstatning med hensyn til å kunne komme over grensa for utbetaling.

Beregning av sparte utgifter

Vi er av den mening at sparte utgifter ved produksjonstilskudd vil gi så vidt små innsparinger at det ikke vil stå i forhold til merarbeidet dette vil føre til for Fylkesmannen. Dette bør derfor utgå.

Solveig Olerud
avdelingsdirektør

Karen Inger Aarnes
overingeniør